

தமிழ்க் காவியத் தலைவியரின் சொந்திறன்

தே. இந்திரகுமாரி அ.,*

அ¹ தமிழ்த்துறை, உருமு தனலட்சுமி கல்லூரி, திருச்சி-620019, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Etymology of the Archived Tamil Female Characters

D. Indirakumari a,*

^a Department of Tamil, Urumu Dhanalakshmi College, Tiruchirappalli-620019, Tamil Nadu, India.

Corresponding Author:
indirakumari2166@gmail.com

Received : 06-09-2020
Accepted : 14-01-2021

ABSTRACT

The universal unification of the Lord siva and sakthi was the result of creation of woman. The woman was glorified by the poets like valluvan, kamban, and Ilango and they were felicitated by Bharathi. "Panjali Sabatham" was a revengeful epic of Bharathi and he created Panjali as an eminent equivalent to the prisoned persona Seetha, and virally virtuous Kannagi. The speaking skill of these three characters was exhibited marvellously by the creativity of the poets. The object of this research is to exhibit the exuberant speaking skill of these characters. The argumentative speech of Kannagi to prove the innocence of her husband towards the Pandiya King and Seetha against the pleading Ravana, and Panjali who was ashamed by her relatives were taken for research. The research also brings out the heroic nature of these characters through their speech was the reason for the stability of these three epics.

Keywords: Kannagi, Panjali, Seetha, Kamban, Valluvan, Ilango

முன்னுரை

கண்ணகி, சீதை, பாஞ்சாலி மூன்று காவியத் தலைவியரும் அவரவர் காப்பியத்தின் கதைக் கருவிற்கு அடிப்படையாக விளங்குவதால் இவர்களைச் சுற்றியே முழுக் கதையும் பின்னப்படுகிறது. தமிழின் முதற் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் கதைத் தலைவன் கோவலன் விதி வசத்தால் தன் மனைவி கண்ணகியை விட்டுப் பிரிந்து ஆடலழகி மாதவியுடன் வாழ்கிறான். அவளுடன் ஏற்பட்ட ஊடலின் காரணமாக அவளை வெறுத்துத் தன் மனைவி கண்ணகியிடம் மீண்டும் திரும்புகிறான். வணிகம் செய்யும் பொருட்டு அவளது காற்சிலம்பை விற்கக் கண்ணகியை அழைத்துக் கொண்டு மதுரைக்குச் செல்கிறான். அங்கே ஒரு பொற்கொல்லனின் சூழ்ச்சியால் திருடன் எனப்பழி சுமத்தப்பட்டு அரசாணையின் படி கொலை செய்யப்படுகிறான். செய்தி கேட்டு சினந்து எழுந்த கண்ணகி தனது மற்றொரு சிலம்புடன் அரசவைக்குச் சென்று வழக்குரைத்து, கோவலன் கள்வன் அல்லன் எனத் தெளிவுபடுத்துகிறாள். இத்தகைய சூழலிலே கண்ணகியின் சொந்திறன் முழுமையாக வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

கம்பராமாயணத்தில்

இராம காதையில் அயோத்தி மாநகரத்து அரசனாக இராமன் முடிசூட்டப் படவேண்டிய நன்னாளில் விதிவசத்தால் தன் நாட்டைத் துறந்து மனைவி சீதை மற்றும் இளவல் இலக்குவணனுடன் காடு செல்ல வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகின்றது. அங்கு அரக்கன் இராவணனின் சூழ்ச்சியால் கடத்திச் செல்லப்பட்ட சீதை இலங்கையின் அசோக வனத்தில் சிறை வைக்கப்படுகிறாள். இராமன் வானர அரசன் சுகீரீவனிடம் நட்பு கொள்கிறான். அவனது அமைச்சன் அனுமான் கடலைத் தாண்டிச் சென்று சீதையின் இருப்பிடத்தைக் கண்டறிகிறார். அப்போது காம வசப்பட்ட இராவணன் அசோக வனத்தை அடைந்து சீதையிடம் தன் அன்பை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு மன்றாடுகிறான். சினமடைந்த சீதை கீழேயிருந்த ஒரு புல்லை எடுத்து மீண்டும் அதனைக் கீழே போட்டு அதனை இராவணனாகக் கருதி பேசுகிறாள். இராவணனிடம் தன் உள்ள உறுதியை அறிவுறுத்தும் சீதையின் சொந்திறன் வெளிப்படும் சுந்தரகாண்டத்தின் இந்நிகழ்வு காப்பிய நோக்கத்தின் வெற்றிக்குத் தக்கதோர் காரணமாக அமைகிறது.

பாஞ்சாலி சபதத்தில்

மண்ணாசை ஏற்படுத்தும் அழிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதையால் பின்னப்பட்ட இதிகாசமே மகாபாரதம். பாரதப் போரின் முக்கிய எதிர்நிலைப் பாத்திரங்களான துரியோதனன் மற்றும் துச்சாதனனின் உயிரிழப்பிற்குக் காரணமாக அமைவது பாஞ்சாலியின் வீரசபதமாகும். பல நாட்டு அரசர்களும், அமைச்சர்களும், சான்றோர்களும் அமர்ந்திருக்கும் அரசவையில் திரௌபதி துகிலுரியப்படும் நிலையில் கண்ணனது அருளால் காக்கப்படுகிறாள். தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தால் வெகுண்ட பாஞ்சாலி இன்னது நடக்கும் வரையில் அவிழ்க்கப்பட்ட தனது கூந்தலை மீண்டும் முடித்து அலங்கரிக்க மாட்டேன் எனச் சபதமிடுகிறாள். தனது உறவுகளாலேயே வஞ்சிக்கப்பட்ட ஒரு மாதரசியின் வீரக்குரலாக ஒலிக்கும் பாஞ்சாலியின் சொந்திறன் இக்காட்சியில் முழுமையாக வெளிப்படுகிறது. இவ்வாறு கண்ணகி மற்றும் பாஞ்சாலியின் சொந்திறன் அரசவைக் களத்திலும், சீதையின் சொந்திறன் அவளது சிறைவாசத் தலத்திலும் வெளிப்படும் சூழலைக் காண முடிகிறது. எதிர்நிலைப் பாத்திரங்களுடன் உரையாடுவதாக இக் காட்சிகள் சித்தரிக்கப்படுவதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

சொந்திறனில் வீரத்தின் வெளிப்பாடு

1. சிலப்பதிகாரத்தில்

மேற்குறிப்பிட்ட சூழலில் தமது சொந்திறனை வெளிப்படுத்தும் காப்பியத் தலைவியரின் பாத்திரப்படைப்பிற்கு மேலும் மெருகூட்டுவது அவர்களது வீர உணர்வே. தொடக்கத்தில் ஒரு சில சொற்கள் மட்டுமே பேசுகின்ற இயல்புடையவளாகச் சித்தரிக்கப்படும் கண்ணகி வழக்குரைக் காதையில் வீராவேசமாக நீண்ட உரையாற்றுவதும், படிப்போரின் உள்ளத்தைக் கலங்க வைப்பதும் காப்பிய வெற்றிக்கு உறுதுணையாகின்றன. காளியை ஒத்ததொரு தோற்றத்துடன். அரசவையை நெருங்கிய கண்ணகி வாயிற் காவலனிடம்,

வாயிலோயே வாயிலோயே
அறிவு அறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
இறை முறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே

(Srinivasan, 1998, pp. 24)

என்று 'அறிவு அற்றுப் போன தீ நெஞ்சம் கொண்டு செங்கோல் முறை தவறிய கொடுங்கோல் மன்னனின் வாயிலோனே! என விளிக்கிறாள். சோழ நாட்டுப் பெண்ணாகிய கண்ணகி பாண்டி நாட்டு அரசனைப் பற்றி இவ்வாறு விமர்சிப்பது அருமையான ஒன்று! அவ்வாறே,

தேரா மன்னா! செப்புவது உடையோன்!

(Srinivasan, 1998, pp. 50)

என்று அரசனிடம் கூறும் முதற் சொற்றொடரிலேயே அவனது குற்றத்தையும் உணர்த்திவிடுகிறாள்.

2. கம்பராமாயணத்தில்

தன்னெதிரே நிற்கும் இராவணனை ஏறிட்டு நோக்காது புல்லொன்றை இட்டு அதைப் பார்த்துப் பேசும் சீதையும், 'அறிவற்றவனே!' என்றழைத்துக் கீழ்க்கண்டவாறு ஏசுகிறாள்.

மேருவை உருவ வேண்டின் விண் பிளந்து ஏக வேண்டின்
ஈர் ஏழு புவனம் யாவும் முற்று வித்திடுதல் வேண்டின்
ஆரியன் பகழி வல்லது! அறிந்து இருந்து அறிவு இலாதாய்!
சீரிய அல்ல சொல்லி தலை பத்தும் சிந்துவாயோ?

(Kambar, 1928, Song, 5185)

இப்பாடலில் 'இராமபிரானின் அம்பு எதனை அழியச்;செய்ய விரும்பினாலும் அனைத்தையும் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் மிக்கது. அறிவற்றவனே! இதனை நீ நன்கறிந்த பிறகும் இத்தகைய சிறப்பற்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லி நீ உன் பத்து தலைகளும் சிதறும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்வாயோ! எனச் சீறுகிறாள். அனுமனிடம் அளவற்ற ஆற்றல் தன்னகத்தே புதைந்து கிடக்கிறது என்று உணர்த்த வந்த சீதை,

எல்லை நீத்த இவ்வுலகம் யாவையும் என்
சொல்லினால் சுடுவேன் அது தூயவன்
வில்லின் ஆற்றலுக்கு மாசென்று வீசினேன்.

(Kambar, 1928, Song, 5199)

என்கிறாள். மேலும்,

பெற்றுடை வாளும் நாளும், பிறந்துடை உரனும் பின்னும்
மற்றுடை எவையும் தந்த மலர் அயன் முதலோர் வார்த்தை
வில் தொடை இராமன் கோத்து விடுதலும், விலக்குண்டு. எல்லாம்
இன்று இடைந்து இறுதல் மெய்யே; விளக்கின் முன் இருள் உண்டாமோ?

(Kambar, 1928, Song, 5186)

எனும் இப்பாடலில் இராம பாணத்தால் இராவணன் பெற்றிருந்த வீரவாளும் வாழ்நாளும், வலிமையும் விரைவில் அவனை விட்டு விலகிப் போகும் என எச்சரிக்கும் போது 'அறத்தால் வருவதே இன்பம்' என உணர்த்திடும் சீதையின் சொற்திறன் பாராட்டுதற்குரியது.

3. பாஞ்சாலி சபதத்தில்

தன்னை அழைத்து வருமாறு துரியோதனன் அனுப்பிய தேர்ப்பாகனிடம் சீறுகின்ற பாஞ்சாலி,

‘யார் சொன்ன வார்த்தையடா

சூதர் சபையினிலே தொல்சீர் மறக்குலத்து

மாதர் வருதல் மரபோடா’ ... (பாஞ்சாலி சபதம்-விதுரன் சொல்வது-48)

என முழங்குகிறான், மேலும், ஒருவன் தன் தாரத்தை மற்றவருக்கு விற்றிடலாம் அல்லது தானமென இன்னொருவருக்குத் தந்திடலாம் என்ற நிலையிருந்த அன்றைய சூழலை பேயரசு செய்தால் பிணம் தின்னும் சாத்திரங்கள் (Bharathiar, 2016, pp.67) எனச் சாடுகிறாள் பாஞ்சாலி. கொடியவர்களின் சூழ்ச்சியால் அவமானப்படுத்தப்பட்ட பாஞ்சாலியை அன்னையாகக் கண்ட பாரதி, நாணம் முதலிய பண்புகளுடன் மென்மையாக வாழும் பெண்கள் தீமைகளைக் கண்டால் விலகிச் செல்லாமல் எதிர்த்து பகைவரை அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்க பராசகத்தியாக உருவெடுக்க வேண்டும் என விரும்புகிறார். எனவே தான், திரௌபதியின் நிலையைக் கண்டு புலம்பி நிற்பவர்களை ‘வீரமிலாத நாய்கள்’ என்றும் ‘நெட்டை மரங்கள்’ என்றும் ஏசுகின்ற பாரதி,

தேவி திரௌபதி சொல்வாள் - ஓம்

தேவி பராசக்தி ஆணை யுரைத்தேன்

பாவி துச்சாதனன் செந்நீர் - அந்தப்

பாழ்த் துரியோதனன் ஆக்கை இரத்தம்,

மேவி இரண்டுங் கலந்து -குழல்

மீதின்ற பூசி நறுநெய் குளித்தே

சீவிக் குழல் முடிப் பேன்யான் - இது

செய்யமுன்னே முடியேன் ‘என்றுரைத்தாள்’ (பாஞ்சாலி சபதம் பா.104) எனக் கூறும் பாஞ்சாலியின் சபதத்துடன் தனது காப்பியத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

காவியத் தலைவியரின் சொற்திறன் பேணல்

தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணி தகைசொன்ற

சொற்காத்து சோர்விலாள் பெண் (கு.பா 56) (Thiruvalluvar, 1924)

என வள்ளுவர் ஒரு சிறந்த பெண்ணிற்கான இலக்கணத்தைச் சுட்டுகிறார். அவ்வாறு கற்பரசி கண்ணகி ‘இருந்தைக்க’ எனத் தன் கணவன் கோவலன் கொலைக் களத்தில் கூறியதை ஏற்று பாண்டிமாதேவியைப் போலத் தன் கணவனுடன் தன்னுயிரை இழந்து விடாமல் மன்னன் முன்பு சொற்திறனுடன் வாதாடி கோவலன் குற்றமற்றவன் என உலகிற்கு உணர்த்தினாள். சீதையின் வஞ்சினம் இராமனது வில் திறத்தாலும் பாஞ்சாலியின் சபதம் அர்ச்சுனன் மற்றும் வீமனின் வீரத்தாலும் மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு காலத்தை வென்று நிற்கும் இம்மூன்று காப்பியங்களும் தோன்றுவதற்கு இக் காவியத் தலைவியரின் சொற்திறனே அடிப்படைக் காரணமாகிறது.

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கையை உண்மையும் அழகுணர்வும் நிறைந்த சொற்களால் சொல்லோவியமாகத் தீட்டுபவையே இலக்கியங்களாகின்றன. குறிப்பாக செம்மையான மாந்தர்களின் ஆளுமையையும், உணர்ச்சிகளையும், நோக்கங்களையும், விழுமிய சிந்தனைகளையும் அவற்றின் சொற்திறத்தால் வெளிப்படுத்துபவையே காப்பியங்கள் என்பது இங்கு உறுதியாகிறது.

References

Bharathiar, (2016), panjali sabatham, Public Domain Books, India.

Kambar, (1928), Kambaramayam, Artisan Printing Press, Chennai, India.

Srinivasan, R., (1998) Silapthigaram Source and review, Aniyagam, Chennai, India.

Thiruvalluvar, (1924), Thirukkural, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society Ltd, Tirunelveli, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License